

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie nadania nazwy bulwarowi w obrębie Plac Grunwaldzki

Matka Teresa - właściwie Agnes Gonxha Bojaxhiu - urodziła się 26 sierpnia 1910 r. w Skopje (dzisiejsza Macedonia) w rodzinie albańskiej. Została ochrzczona następnego dnia i ten dzień obchodziła później jako swoje urodziny. Dzieciństwo upłynęło jej w harmonii, pośród małych, codziennych spraw, w atmosferze wsparcia ze strony rodziny. W 1919 r. jej ojciec, kupiec, wyjechał w interesach. Wrócił z podróży w bardzo ciężkim stanie zdrowia i mimo natychmiastowej pomocy zmarł. Odbiło się to istotnie na sytuacji materialnej rodziny. Matka pozostała bez środków do życia. Choć nie było im łatwo, przyjmowali w swoich murach ubogich i szukających pomocy. Regularnie na posiłki przychodziła do nich pewna starsza kobieta. Matka mówiła wtedy do dzieci: "Przyjmujcie ją serdecznie, z miłością. Nie bierzcie do ust nawet kęsa, jeśli wcześniej nie podzielicie się z innymi". Ponadto matka odwiedzała raz w tygodniu staruszkę opuszczoną przez rodzinę, zanosila jej jedzenie, sprzątała dom, prała, karmiła. Powtarzała dzieciom: "Gdy czynicie coś dobrego, róbcie to bez hałasu, jakbyście wrzucali kamyk do morza".

Mając 18 lat Agnes wstąpiła do Sióstr Misjonarek Naszej Pani z Loreto i wyjechała do Indii. Składając pierwsze śluby zakonne w 1931 r., przyjęła imię Maria Teresa od Dzieciątka Jezus. Sześć lat później złożyła śluby wieczyste. Przez dwadzieścia lat w kolegium sióstr w Entally, na wschód od Kalkuty, uczyła historii i geografii dziewczęta z dobrych rodzin. W 1946 r. zetknęła się z wielką biedą w Kalkucie i postanowiła założyć nowy instytut zakonne, który zająłby się opieką nad najuboższymi. W 1948 r., po 20 latach życia zakonnego, postanowiła opuścić mury klasztorne. Chciała pomagać biednym i umierającym w slumsach Kalkuty. Przez dwa lata oczekiwała na decyzję władz kościelnych, by móc założyć własne Zgromadzenie Misjonarek Miłości i zamienić habit na sari - tradycyjny strój hinduski. 7 października 1949 r. nowe zgromadzenie zostało zatwierdzone przez arcybiskupa Kalkuty Ferdinanda Periera na prawie diecezjalnym. Po odbyciu nowicjatu 12 sióstr złożyło pierwszą profesję zakonną 12 kwietnia 1953 r., a założycielka złożyła profesję wieczystą jako Misjonarka Miłości. 1 lutego 1965 r. zgromadzenie otrzymało zatwierdzenie przez Stolicę Apostolską. Stopniowo do sióstr dołączali spontanicznie lekarze, pielęgniarki i ludzie świeccy. Organizowano kolejne punkty pomocy, by uporać się z chorobami będącymi skutkiem niedożywienia i przeludnienia.

W ciągu długiego życia Matka Teresa przemierzała niezmordowanie cały świat, zakładając placówki swej wspólnoty zakonnej i pomagając na różne sposoby najuboższym i najbardziej potrzebującym. W 1963 r. założyła męską wspólnotę czynną Braci Misjonarzy Miłości. W 1968 r. papież Paweł VI poprosił Matkę Teresę o przysłanie sióstr z jej zgromadzenia do Rzymu do opieki nad biedakami. W 1976 r. Matka Teresa utworzyła wspólnotę kontemplacyjną dla sióstr i braci.

Otrzymała wiele nagród i odznaczeń międzynarodowych, m.in. Pokojową Nagrodę Nobla w 1979 r. Dzięki temu wiele krajów otworzyło drzwi dla sióstr. Papież Paweł VI nagrodił ją Nagrodą Pokoju papieża Jana XXIII "za pracę na rzecz ubogich, obraz chrześcijańskiej

miłości i wysiłki na rzecz pokoju". W 1976 r. otrzymała nagrodę Pacem in terris. Na wniosek włoskich dzieci została Kawalerem Orderu Uśmiechu (1996).

Wielokrotnie gościła w Polsce, odkąd w 1983 r. Misjonarki Miłości podjęły służbę w naszym kraju. Podczas tych wizyt witana była przez hierarchów Kościoła i tłumy wiernych.

Przyjmowała śluby swoich sióstr, odwiedzała prowadzone przez nie domy i otwierała nowe. Spotkać ją można było też wśród bezdomnych na Dworcu Wschodnim czy u więźniów na Służewcu w Warszawie. W 1993 r. przyjęła doktorat honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dyplom wręczył jej rektor Uniwersytetu; uroczystość odbyła się jednak nie w murach krakowskiej uczelni, ale w Warszawie, w pomieszczeniu, które na co dzień służy jako stołówka dla najuboższych. Obecnie w ponad 560 domach w 130 krajach pracuje prawie 5 tys. sióstr. Gałąź męska zgromadzenia liczy ok. 500 członków w 20 krajach. Strojem zakonnym sióstr jest białe sari z niebieskimi paskami na obrzeżach. Matka Teresa zmarła w opinii świętości w wieku 87 lat na zawał serca w domu macierzystym swego zgromadzenia w Kalkucie 5 września 1997 r. Jej pogrzeb w dniu 13 września 1997 r., decyzją władz Indii, miał oprawę należną osobom zajmującym najważniejsze stanowiska w państwie. Na prośbę wielu osób i organizacji św. Jan Paweł II już w lipcu 1999 r., a więc zaledwie w 2 lata po jej śmierci, wydał zgodę na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego, chociaż przepisy kościelne wymagają minimum 5 lat od śmierci sługi Bożego na podjęcie takich działań. Proces na szczeblu diecezjalnym zakończono już w 2001 r. Beatyfikacji Matki Teresy dokonał w ramach obchodów 25-lecia swojego pontyfikatu św. Jan Paweł II dnia 19 października 2003 r. Kanonizacja Matki Teresy odbyła się w ramach obchodów Nadzwyczajnego Jubileuszu Świętego Roku Miłosierdzia w Watykanie 4 września 2016 r., a dokonał jej papież Franciszek.

Źródło: <http://www.brewiarz.katolik.pl/czytelnia/swieci/09-05a.php3>

Wobec powyższego św. Matka Teresa jest postacią wielkiego humanizmu dla drugiego człowieka. Wrocław, miasto, które zostało nazwane przez Jana Pawła II jako miasto spotkań, powinno uhonorować taką postać. Trzeba zaznaczyć, że Matka Teresa była bliską przyjaciółką Polskiego Papieża, który już został uhonorowany we Wrocławiu.

Podpis